

موسیٰ سنز گڈیچ کتاب

پیدائش

۱ باب

در ابتدا کرُ خدایں آسمان تہ زمین پیدہ (۲) تہ زمین
آس ویران تہ خالی تہ سَنَسِرِس پٹھہ آس اَنگٹہ تہ خدایہ سُنَد
رُوح اوس آبس پٹھہ حرکت کران (۳) تہ خدایں دُپ گاش
سَپَنِن تہ گاش سَپُن (۴) تہ خدایں دُچھہ گاش زہ رُت
چُھہ تہ خدایں کرُ گاش اَنگٹہ نِشہ بِن (۵) تہ خدایں دُپ
گاشس دُہ تہ اَنگٹہ دُپن رات تہ شام سَپُن تہ صُبح سَپُن اک
دُہ ❖

(۶) تہ خدایں دُپ زہ آبس مَنز آسن فضا تہ آبس کران
آبہ نِشہ بِن (۷) تہ پتہ بَنُو خدایں فضا تہ فضاہک بِنیم آب
کران فضاہک پُھمہ آبہ نِشہ بِن تہ پتہ پٹھہ سَپُن (۸) تہ خدایں

دُپ فِضَہس آسمان تہ شام سُنن تہ صبح سُنن دُیم دہ +
 (۹) تہ خُداین دُپ زہ آسمانہ تلہ کینک آب سمن آکس
 جابہ تہ ہچھر پین درینچہ تہ پتھی پٹھ سُنن (۱۰) تہ خُداین دُپ
 ہچھر س زمین تہ سمیتس آس دُن سندر تہ خُداین وچہ زہ
 رت چھہ (۱۱) تہ خُداین دُپ زہ زمینس کھن گاسہ تہ سن یز
 منز بول چھہ تہ میوہ دار گل یم پنے پنے چنہ موافق میوہ ودان
 چھہ یم زمینس چھہ پانس اندر بول چھہ تھوان تہ پتھی پٹھ
 سُنن (۱۲) توہ پتہ کھت زمینس گاسہ تہ سن یم پنے پنے چنہ
 موافق بول چھہ تھوان تہ گل یم میوہ چھہ ودان پھندہ ببال
 پتھہ چنہ موافق تین اندر چھہ تہ خُداین وچہ زہ رت چھہ
 (۱۳) تہ شام سُنن تہ صبح سُنن تریم دہ +

(۱۴) تہ خُداین دُپ آسمانکس فِضہس اندر آسن نیر زہ
 دہس تہ راج اندر کرن فرق تہ تم آسن نشان تہ وقتن تہ
 دہن تہ ورین ہند باعث (۱۵) تہ تم آسن آسمانکس فِضہس اندر
 توره خاطر زہ زمینس دن گاش تہ پتھی پٹھ سُنن (۱۶) تہ خُداین
 بناوڑہ بڈ نور اک بڈ نور یس دہس پٹھ حکومت گرہ تہ اک
 کلٹ نور یس راج پٹھ حکومت گرہ تہ تارک تہ بناوڑ (۱۷) تہ

خُداینِ مَحو تَمِ آسماگِسِ فَضْهَسِ اَندرِ زِهَ زَمینَسِ دِنِ گاشِ (۱۸) تَه
 دِهَسِ تَه راجِ پُچِه کَرَنِ مَکومتِ تَه گاشَسِ کَرَنِ اَنگِشَه نَشِه مِینِ
 تَه خُداینِ مَچِه زِه رُتِ مَچِه (۱۹) تَه بِشامِ سَپِنِ تَه صُبحِ سَپِنِ
 چُورِ مِیمِ دِه *

(۲۰) تَه خُداینِ دُپِ آبه اَندرِه سَپِنِ حَکرتِ کَرَنوَالِ جاندارِ
 بَه کَرْتِ مَوجودِ تَه پَرندَه دُپِ مِینِ زَمینَسِ پُچِه آسماگِسِ فَضْهَسِ اَندرِ
 (۲۱) تَه خُداینِ کَرِ بَدِ بَدِ دریاچیِ جاندارِ تَه پَرْتِ قِسمکِ حَکرتِ
 کَرَنوَالِ جاندارِ پَیْدَه مِیمِ آبه اَندرِه بَه کَرْتِ مَوجودِ آسِ سَپِنِ مِیتِ تَه پَندِه
 جِنَسَه موافقِ تَه پَرْتِ قِسمکِ پَرندَه تَه پَندِه جِنَسَه موافقِ تَه خُداینِ
 مَچِه زِه رُتِ مَچِه (۲۲) تَه خُداینِ دُپِ بَرکَتِ دِیتِ تَمِنِ زِه پُچِلو
 تَه بَدو تَه سَمندرکِ آبِ کَرِوِ مالامالِ تَه پَرندَه سَپِنِ زَمینَسِ پُچِه
 سِطَه (۲۳) تَه شامِ سَپِنِ تَه صُبحِ سَپِنِ پَنجِ مِیمِ دِه *

(۲۴) تَه خُداینِ دُپِ زِه زَمینِ کَرِنِ جاندارِ تَه پَندِه جِنَسَه موافقِ
 چاروایِ تَه کِیمِ کَرِیلِ تَه جِنگلیِ جالورِ تَه پَندِه جِنَسَه موافقِ پَیْدَه تَه
 پِتَمِیِ پَاطَه سَپِنِ (۲۵) تَه خُداینِ بَناوِ جِنگلیِ جالورِ تَه پَندِه جِنَسَه موافقِ
 تَه چاروایِ تَه پَندِه جِنَسَه موافقِ تَه زَمینِگِ پَرْتِ کِیمِ کَرِیلِ تَه پَندِه
 جِنَسَه موافقِ تَه خُداینِ مَچِه زِه رُتِ مَچِه (۲۶) تَه پَنتَه دُپِ خُداینِ

اِس بناوَن اِنان پَنہ صَوِچ تہ پانس سِیہ زہ تم کرن سَمندرچَن
 گاڈن پٹھ تہ آسمانگن پرنَدن پٹھ تہ چارواين پٹھ تہ سارِسی
 زمينس پٹھ تہ سارنی کمن کرین پٹھ یم زمينس پچھ چھہ حرکت
 کران سرداری (۲۷) تہ خداین گر اِنان پَنہ صَوِچ پٹھ پیہ
 خدایہ سنہ صَوِچ پٹھ کُرَن پیہ نہ تہ مادہ کَرَن تم پیہ (۲۸)
 تہ خداین یچ تین بکت تہ خداین دُپک زہ نوو تہ بَدو تہ زمین
 کرئون آباد تہ سہ تھویون اختیارس اندر تہ سَمندرچَن گاڈن پٹھ
 تہ آسمانگن پرنَدن پٹھ تہ پرت جاندارس پٹھ یم زمينس پٹھ
 چھہ پچان سرداری کرو (۲۹) تہ خداین دُپ زہ وچھو بھہ چھوہ پرت
 بیال دار سین یم سارسی روی زمينس پٹھ چھہ تہ پرت گنھ کل
 تہ اندر بیال دار میوہ چھہ تہ دوان تہ یہ آسوہ کمنہ خاطرہ
 (۳۰) تہ زمینگن سارنی حیوانن تہ آسمانگن سارنی پرنَدن تہ
 سارنی یم زمينس پٹھ چھہ حرکت کران بین اندر نو چھہ پرت
 طرح سبزی چھسک کمنہ خاطرہ دوان تہ پتھی پٹھ سپن (۳۱)
 تہ خداین گر سارسی پٹھ یہ تم بنو نظر تہ وچھن زہ سٹھ
 رت چھہ تہ شام سپن تہ صبح سپن شیم دہ ✦

باب ۲

تہ آسمان تہ زمین تہ تین ہنر ساری آبادی سہن تیار (۲)
 تہ خداین کرستیمہ وہبہ پنن کام یسہ گران اوس پور تہ ستیمہ وہبہ
 لبین پتو ساروی کامو نشہ پیہہ گران اوس کجبار (۳) تہ خداین کر
 ستیمہ وہ مبارک تہ سہ ٹھہروون مقدس ییہ خاطرہ زہ تم لب
 پننہ ساری کامہ نشہ یسہ تم کچ تہ بناوچ آس تھی وہبہ کجبار
 (۴) بہ چھہ آسمانکہ تہ زمینکہ پیہہ سہنگ بیان یلہ تم
 پیہہ سہن ییہ وہبہ خداوند خداین زمین تہ آسمان بنود (۵) تہ
 کینہ سبزی میدانچ آس تہ ونبہ زمینس پٹھ تہ کینہ گاسہ میدا
 اوسنہ ونبہ کفتمت تکبارہ خداوند خداین اوس تہ زمینس پٹھ
 رود تروومت تہ آدم اوس تہ زہ زمینچ لاگنی گریہہ (۶) تہ زمینہ
 پٹھہ اوس بخار وٹھان تہ ساری روی زمینس اوس سیرب گران
 (۷) تہ خداوند خداین بنو آدم زمینچہ چہہ نشہ تہ تہندن نکوان
 اندر وٹن زندگیہ ہند بہہ تہ آدم سہن زندہ زود (۸) تہ خداوند
 خداین کر عدش اندر مشرق کن اک باغہ تہ آدم یس بنوومت
 اوسن تہ تھون (۹) تہ خداوند خداین کھور پرت کفہ کل یس

وَجَعَلْنَا أُنْدُرًا مِثْلَهُ لِكَيْفَ تَأْمُرُتُ أَوْسًا تَهْ بَاغْسَ مَنَزِلًا
 حِيَاكًا كَلَّ تَهْ نِيكَ تَهْ بَدَ پَرَزْنَاوَكِهْ كَلَّ زَمِيئَهْ اَنْدَرَهْ (۱۰) تَهْ
 عَدَنَهْ اَنْدَرَهْ وِرَايَهْ اَكْ كَلَّ بَاغْسَ اَبْ وَاَتَاوَنَهْ خَاطِرَهْ تَهْ تَتِيَهْ بَاكِرَهْ
 يَتِ سَيَنْسَ چُورَ نَعْمِهْ (۱۱) كَلَّ نَجْمِهْ هِنْدَ نَاوِ چُهْ فَيَسُونِ يَبِيَهْ حَوِيكِسَ
 سَارِي زَمِيئَسَ چِهْ وَاَتَانِ تَتِيَهْ چُهْ سُنَ اَسَانِ (۱۲) تَمِيَهْ زَمِيئَاكْ
 سُنَ چُهْ رُتِ تَهْ تَتِيَهْ چُهْ مَحْتَهْ تَهْ بَوْرَهْ (۱۳) تَهْ دُوبِيَهْ كَلَّ هِنْدَ نَاوِ
 چُهْ جِيوَنِ يَبِيَهْ كَوَشِكِسَ سَارِي زَمِيئَسَ چِهْ وَاَتَانِ (۱۴) تَهْ تَرِيْمِيَهْ
 كَلَّ هِنْدَ نَاوِ چُهْ دِجَلِ يَبِيَهْ اَسُوْرَكِهْ بُوْشَمَكِنِ چِهْ پَنَّاكِنِ تَهْ چُوْرِيَهْ كَلَّ
 هِنْدَ نَاوِ چُهْ فُرَاتِ (۱۵) تَهْ خُدَاوَنَدِ خُدَايِنِ تَخُوْ اَدَمِ عَدَنَكِسَ بَاغْسَ
 اَنْدَرِنِ زِهْ نَجْمِ بَاغْوَانِي تَهْ رَاچِهْ كَرِهْ (۱۶) تَهْ خُدَاوَنَدِ خُدَايِنِ وُنَ
 اَدَمَسَ كَلَمِ دَرِ زِهْ چِهْ اَسَ بَاغَكِهْ پَرْتِ كَلِيكْ مِيوَهْ كَلِيوَانِ (۱۷)
 بِيكِنِ نِيكَ تَهْ بَدَ پَرَزْنَاوَكِهْ كَلَّ اَنْدَرَهْ كَلِيْزَهْ نَهْ تِكِيَاْزَهْ يَمِيَهْ دُوبِيَهْ چِهْ
 تَمِيَهْ اَنْدَرَهْ كَلِيكْ چِهْ مَرَكْ مَرْوَرِ *

(۱۸) تَهْ خُدَاوَنَدِ خُدَايِنِ دُوبِ جَانِ چُهْمَنَهْ زِهْ اَدَمِ رُوْزِهْ كُنِي
 زُنَ بَهْ بَنَاوَنَ تَهْنِيَهْ خَاطِرَهْ اَكْ مَدُوْكَارَهْ تَسَ هِيَمِيَهْ (۱۹) تَهْ خُدَاوَنَدِ
 خُدَايِنِ وَاَتَاوَنَدِ مِيْدَانَكِ پَرْتِ كَنَمَهْ جِيوَانِ تَهْ اَسْمَانَكِ پَرْتِ پَرَنَدَهْ هَبِيَهْ
 نَشِيَهْ بَنَاوَتِ اَدَمَسَ نَشِ يَتِيَهْ وُجُهِيَهْ زِهْ سَهْ كِيَهْ نَاوِ تَخُوْكَ تَهْ يَهْ

آدم پرت کاشه جانوس دپ تي رُوس ناو (۲۰) ته آدمن محو
 سارني چاررواين ته آساکين پرنن ته پرت جگلي جانوس ناو
 ليکن آدمن لب نه کنه ريقه پانس هسيه (۲۱) ته خداوند خداين
 سوز آدمس گب نيند زه مه گنگ ته تم کڈ تهنزو لکانو اندره
 اک لکان ته تته بدله برش مار (۲۲) ته خداوند خداين ان
 تته لکانه يسه آدمس گلچ آسن اک زمانه بناوت تس نش
 (۲۳) ته آدمن ون زه ون په ميالو اوجو اندره اوج ته ميانه
 مانه اندره مار امس پيه رن وشنه تکيانه رينس نشه آيه
 گدنه (۲۴) اوي خاطر تراوه مهنو پنين ماس ماهر ته پنه تشنه
 سيت روزه ميلت ته تم ستن کيتن (۲۵) ته تم دلوي آدم
 ته تهنز اشن اس نيتحنن ته مندجهان اس نه +

باب ۳

ته سرف اوس ميدانجو ساروي جواو اندره يم خداوند خداين
 اس بناوت برشيار ته تم ون زنازه کيه په چما پزه خداين
 دپ بانگو پرت کله اندره مه کهيو (۲) زناو دپ سرفس زه
 بانگن گلن هيند ميوه چمه اس کجوان (۲) مگر هيه گليک ميوه

یس باغس منز باگ چھہ مُداین دپ امیہ اندرہ مہ کھیو تہ نہ
 مہ لاکھوس اتھہ یچھ نہ زہ مرو (۴) تہ پتہ دپ سرفن زانہ تہ
 مرو نہ زہ (۵) بلکہ خدا چھہ زانان زہ میہ وہہ امیہ اندرہ کھیو
 اچھہ پیوہہ مچھرنہ تہ تہ سپنو خدایہ سند پاتھ رت تہ کچھہ پرنزادون
 (۶) تہ زانہ یلہ وچھہ زہ بہ کل چھہ کھنس اندر رت تہ چھنس
 اندر خوشنما تہ عقل بخشنس کیت جان تیکہ میوہ اندرہ نیون
 تہ کھیون تہ پننس رہننس تہ دشن تہ تم کھو (۷) تان ایک
 دون اچھہ مچھرنہ تہ زونک زہ اس چھہ نیتھنن تہ تمبو بناوہ
 انجیرہ پنہ و تھرسوت لنگوٹہ پنہ خاطرہ (۸) تہ تمبو بوز خداوند
 خدایہ سنز آواز یلہ سہ شہل پھیرنہ ویزہ باغس اندر پکان اس
 تہ آدمن تہ تہنیزہ آشیہ تھو پنن پان خداوند خدایس بوٹھ کتہ
 باغکن کلن اندر کھتیت (۹) تہ خداوند خداین ویت آدمس ناد
 تہ دپنس چہ کتہ چھک (۱۰) تہ تم دلپس باغہ اندرہ بوڑم چان
 آواز تہ کھوچس تیکازہ بہ چھس نیتھنن تہ پنن پان محوم
 کھتیت (۱۱) تہ تم دلپس چہ کم زانرووک زہ نیتھنن چھک کتہ
 تمہ کلہ اندرہ کھیو تہ میہ باپت حکم گرمی زہ امیہ اندرہ مہ
 کھ (۱۲) آدمن دلپس میہ زانہ لیہہ چیر تھو تھنن مہ سیبت امیہ

کله اندره دیتیم ته مه کيو (۱۳) توه پته ون خداوند خداين زناڼه
 په کيه گرت چير زناڼه دپس سرفن دتم فريب ته مه کيو (۱۴)
 ته خداوند خداين وپ سرفس يمير خاطره زه چير گرت په چير
 چحک سارني حيوان ته مبدانکين سارني چارواين اندر ملعون ته
 چه بچک يډ سیت ته سارني عمره کچک مخ (۱۵) ته به نژاده
 چير ته زناڼه اندر ته چانس ته تسديس نشس اندر دشمني س
 چيډي چير کله ته چه دپس کهوره پ (۱۶) ته زناڼه دپن به
 پراوی چون نم ته چان پين ته دود گرت زني شر ته پښس
 پښس کن آسي چير شوق ته سه گره چه پچمه حکومت (۱۷) ته
 اوس دپن يمير خاطره زه چير لوزت پښه پښه پښه گمه ته تمه کله اندره
 کيوت يمير بايت حکم گرمي زه امير اندره کچه نه زمين سپن چپانه
 سنبه لغتي ته تخليفه سان کچک چه پښه سارسي عمره امير اندره
 (۱۸) ته سه کهاره چانه خاطره گنډ ته گنډج ته لگنيه پښه پښه کچک چه
 (۱۹) ته پښس پښس گمه يت کچک چت يتان نه به زمينس اندر
 کچک اوي زه چه چک تمه اندره گنډه امت زه چه چک مچ ته
 به کچک مچر اندر (۲۰) ته اوس مچو پښه پښه ناوحا اوي خاطره زه سه
 چه سارني زندن پښه پښه (۲۱) ته خداوند خداين بناوه اوس ته

تہنرہ آشینہ ہندہ خاطرہ والوہ کرتننہ تہ تیرن چھنن نال +
 (۲۲) تہ خداوند خداین ون وچھو زہ انسان سپن نیک
 تہ بد پرزناوش اندر آسہ اندرہ اکس بیہ تہ یتھ مہ آسین
 ون زہ پنن اتھہ زیمہراوہ تہ جیاککہ ککہ اندرہ تہ نیہ ککھہ تہ
 ککھہ تہ ہمیشہ روزہ زندہ (۲۳) توی سوز خداوند خداین س
 عدککہ باغہ اندرہ زبیر یتھ زمینہ ہنر لاگنی کرہ میہ اندرہ سہ گڈنہ
 اوس آمت (۲۴) چنانچہ تم کڈ آدم زبیر تہ عدککہ بانککہ شرفہ کن
 کرن کرویم مقرر تہ رہ شمشیر ہنر بیہ چشون طرفن آس پھیرن
 زہ جیاککہ ککچہ وتہ ہنر راجھ کرن +

THE
 OLD TESTAMENT
 IN THE
 KASHMIRI LANGUAGE

کتاب مقدس
 یعنی
 پرون عہد نامہ

توریت تہ زبور تہ صحایب انبیا
 کاآشرہ زوہ اندر

Vol I

پنجاب سبیل سوسائٹی انارکلی لاہور

۱۸۹۹ء